

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: Měření rychlosti jízdy automobilu jako důkaz v řízení o přestupku
Diplomant/ka: Martin Kos
Autor posudku: JUDr. PhDr. Jan Malast, Ph.D.

Předmětem tohoto posudku je diplomová práce Martina Kosa zpracovaná na téma „Měření rychlosti jízdy automobilu jako důkaz v řízení o přestupku“.

Předložená práce je již druhou verzí práce zpracovanou na zadané téma. Předmětem tohoto posudku tedy bude nejen hodnocení práce jako takové, ale také posouzení úprav, které diplomant provedl v návaznosti na výtky, jež byly formulovány vůči předchozí verze jeho diplomové práce.

Jako (nový) vedoucí práce mohu vyjít z toho, že diplomant se k nezbytnosti úprav původního textu postavil zodpovědně a adekvátně reagoval na doporučení, která mu byla sdělena jak zkušební komisí při prvním pokusu o obhajobu, tak i mnou samotným. Práce tak doznala poměrně výrazných změn, a to jak po stránce strukturální, obsahové i formální.

Cíl práce zůstal prakticky shodný – byla jím „*právní analýza měření rychlosti automobilů a navazujícího přestupkového řízení, v jehož rámci bude práce zaměřena zejména na otázky týkající se dokazování.*“ (str. 1) a vybrané související dílčí otázky.

Co do struktury je práce nově členěna do 6 kapitol (včetně číslovaného úvodu a závěru). Diplomant vychází z obecného vymezení právní regulace měření rychlosti motorových vozidel v rámci provozu na pozemních komunikacích, následně charakterizuje měření rychlosti v rámci forem správní činnosti coby (pořádkový) správní dozor a zbývající dvě kapitoly (svým rozsahem nicméně převažující) již věnuje problematice přestupkového řízení se zvláštním zaměřením na dokazování (překročení rychlosti) v řízení o přestupku.

Struktura textu ještě nese některé rysy původní verze práce, s čímž by byly spojené i případné výtky, které by vůči ní bylo možno formulovat. Jako příklad se nabízí stále spíše stručná (byť oproti své předchozí podobě podstatně rozšířená) kapitola o správním dozoru, která v celé práci působí dojmem jakéhosi „nechtěného přívažku“, nutného doplňku přidaného snad jen jako úlitba tématu. Ve skutečnosti je však správnědozorčí povaha činnosti dopravní policie naprosto klíčová, neboť je to právě ona, v rámci níž dochází ke sběru zásadních důkazů následně prováděných v rámci přestupkového řízení. Diplomant kapitolu doplnil a rozšířil, přesto by však stále bylo možné ji vhodněji obsahově s propojit s dalšími částmi práce, aby to ní „organicky zapadla“.

Jinak je však možné konstatovat, že práce svou koncepcí a pojetím již mnohem více odpovídá zvolenému tématu, a provedené úpravy tak lze hodnotit veskrze pozitivně.

Po obsahové stránce již text mnohem více odpovídá právníckému zaměření odevzdaného textu, ve kterém již nedominují technické parametry měření rychlosti či například popis měřících přístrojů, ale diplomant věnuje pozornost prioritně právním otázkám se zvolenou problematikou souvisejícím. Největší pozornost je věnována přestupkovému řízení, a zejména pak otázkám dokazování, kde autor za pomoci relevantní literatury a soudní judikatury rozebírá jednotlivé (vybrané) teoretické i praktické otázky. Sice by bylo troufalé tvrdit, že zejména v oblasti teorie správního trestání či správního procesu je práce vždy a ve všech ohledech bezproblémová a zcela bezchybná, považuji však za důležité vyzdvihnout jednoznačný posun, k němuž v práci došlo ve srovnání s její předchozí verzí.

Některá konkrétní tvrzení by jistě stála za podrobnější rozbor (například ne/možnost aplikace opatření obecné povahy po zrušení ustanovení zákona, na jehož základě bylo vydáno, viz str. 8), případně by bylo vhodné je komplexněji domyslet (jako kupříkladu výrok o tom, že přestupky na MěÚ vždy rozhoduje „odbor dopravy, oddělení přestupků“, str. 13) nebo třeba judikaturu nejen citovat, ale také nějak hodnotit či alespoň okomentovat (za všechny viz str. 20), případně některé pojmy jazykově precizovat („*důvodná pochyba*“ na str. 23?), to vše ale může předmětem diskuse v rámci ústní obhajoby práce.

Z hlediska formálních náležitostí práce splňuje většinu předepsaných náležitostí. Objevují se v ní sice některé prohřešky (chybějící dovětky „v platném znění“ za názvy zákonů (str. 2), chybějící názvy předpisů za jejich číselným označením (str. 6), citování pramenů bez jejich konkrétní specifikace (důvodová zpráva k zákonu na str. 23), odkazy na nevhodné zdroje (server uloz.to na str. 45), nebo třeba netříděný seznam pramenů (str. 64) atp.), jde však o nedostatky povětšinou podružné (tím spíše však také zbytečné).

Ve světle výše uvedeného mám za to, že diplomant předloženou práci upravil nejen do té míry, že již splňuje strukturální, obsahové i formální náležitosti běžně kladené na tento typ prací, ale i tak, že se podařilo své originální téma uchopit zajímavým a neotřelým způsobem. Práce by jistě stále „snesla další pozornost a péči“, jež by jí bylo možné věnovat, sama o sobě již však ob stojí jako závěrečná kvalifikační práce absolventa magisterského studia (zejména s ohledem na omezený čas, který diplomant měl na přepracování její původní podoby), a souhlasím tak s jejím připuštěním k obhajobě. Předběžně navrhuji hodnotit ji stupněm Dobře až Velmi dobře v závislosti na diplomantově výkonu u ústní části obhajoby.

V rámci obhajoby navrhuji, aby se diplomant vyjádřil k některým podnětům k diskusi vznešeným výše v tomto posudku.

V Plzni dne 09/04/2021

Podpis autora posudku